

Често се у нашој јавности могу чути веома озбиљне критике на начин како се одвијају расправе у Народној Скупштини. Оне се, често са пуно права, пореде са циркусом, ријалити програмима и парадом неодмерености и излива најгрубљих личних увреда и острашћених партијских обрачуна. У свим релевантним истраживањима која се баве угледом и утицајем наших јавних установа и институција Народна скупштина се увек нађе на изузетно ниском нивоу подршке. Али без обзира на ове познате чињенице деловање Народне скупштине готово непогрешиво показује, и поред веома неразвијене политичке културе, стварни распоред политичких снага и, пре свега, открива карактер владавине која је успостављена након протеклих парламентарних избора.

Расправа о експозеу мандатара Александра Вучића се показала као непогрешиви политички сеизмограф. Након завршене маратонске седнице која је трајала готово три дана јасно се показало да је наш парламент само обична кулиса, или, боље речено, отворени подијум за једног човека који је демонстрирао апсолутну доминацију извршне власти над законодавном, а посланици његове владајуће већине само су били понизни статисти, чији је задатак био у томе да не дозволе да дође до иоле озбиљне расправе или да неко од посланика опозиције угрози неприкосновени и свезнајући положај њиховог великог вође.

Ова расправа је показала да се више и не крије отворена намера у грађењу култа вође који је овом приликом демонстрирао своју ауторитарност и нетрпељивост не прихватајући основни постулат демократије и парламентаризма – слободни и критички дијалог.

Скупштински топли зец и царево ново одело

Пише: Маринко М. Вучинић
понедељак, 22 август 2016 11:42

